

В. І. Большаков

Ємельяненко Павло Терентійович

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Павло Терентійович (22. 06 (05. 07). 1905, станиця Бобрикова-Петрівська Луган. округу Катеринослав. губ., нині с. Бобрикове Антрацитів. р-ну Луган. обл. – 13. 11. 1947, Москва) – фахівець у галузі металургії. Доктор технічних наук (1940), професор (1941), член-кореспондент АН УРСР (1939). Сталінська премія (1943). Державні нагороди СРСР. Закін. Дніпроп. металург. інститут (1931), де відтоді й працював: від 1940 – завідувач кафедри оброблення металів тиском. 1941–45 – гол. інж. Всесоюз. н.-д. труб. інституту; від 1945 – зав. трубопрокат. лаб. Інституту чорної металургії АН УРСР (обидва – Дніпропетровськ). Досліджував проблеми виробництва безшов. і звар. труб, зокрема їх прокатки, холод. і гарячого волочіння, пічного та електр. зварювання. Під час 2-ї світової війни розробив теорію розрахунку оптимальних розмірів труб для артилер. систем. Автор «правила Є.» (1940-і рр.) – підходу, на якому ґрунтуються сучасні методики визначення параметрів миттєвого осередку деформації.

Основні праці

Пильгерстаны. Х., 1937; Трубопрокатное производство. Х.; Москва, 1940 (співавтор); Захват металла при прокатке труб в автоматическом стане Штифеля // Тр. Ин-та черной металлургии АН УССР. 1949. Т. 3; Теория кривой и пилигримовой прокатки. Москва, 1949.

Рекомендована література

1. Свєчніков В. М. Павло Терентійович Ємельяненко (1905–1947 рр.) // Вісн. АН УРСР. 1947. № 7;
2. Шевченко Е. П. Ємельяненко П. Т.: Некролог // ВМаш. 1952. № 11.

Бібліографічний опис:

Ємельяненко Павло Терентійович / В. І. Большаков // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17701>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).